

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre 1 forint Félévre 2 forint Megjelen minden vasárnap.	SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Csongrád, magtár-utca 41. hová az előfizetési- és hirdetési díjak, valamint a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.	HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

A választás után.

(Cs.) Lezajlottak a nagy napok, melyek lázas ingerültségben tarták Csongrád város népének kedélyhangulatát! Tul vagyunk már most ez izgalmas napokon, meg van; teljesült a nép ohaja, van szive szerinti országos képviselője; kiért „ezrek ajakán” repült ima a magyarok Istenéhez, hogy győzelemre segítse a nép által imádszerű férfiut Hock Jánost! Az ég meghallgatta az ezrek imáját, s ma már nem dr. Szivák Imre, de Hock János Csongrád város országos képviselője.

Hogy mily erős küzdelem volt itt, arról tán a Szivákpárt matadorai tudnának bővebb felvilágosítást nyújtani; minthogy nem volt az a meg nem engedhető dolog, melyet el nem követtek. Hizelegtek! itattak, étettek, fenyegettek, pénzel vesztegettek, miről bizonyosságot tesznek azok, kik a megvesztegetési pénzeket 30—30—20 frtot bemutatják az ellenzék vezérének nem csak, de át is adták azt a szegények alapja javára. Jöttek, mentek folytonosan a szavazók nyakára úgy, hogy végre a szegény zaklatott választók, vagy elbujtak előlük, vagy hogy ne zaklatassanak, rámondották az éljent

Szivákra, de a végperczben szavaztak Hock Jánosra.

Ezeket illetik ma ők beestelen névvel, mint akik megcsalták őket; de nem gondolják meg, hogy az ő erőszakoskodásuk ennek is az oka! minthogy ha békében hagyják őket a saját gondolkozásukra, tán lehetséges, hogy cserben nem maradnak velök, de ily iszonyu zaklatás után, gyanussá lettek előttük.

Mit műveltek az ellenpártok lapjai! Nem kell itt bővebben esetenünk, minthogy ezek rút eljárását majd mindenki ismeri! Barmoknak nevezték a népet, ha nem is egyenes irányban, de ki lehetett a sorraikból olvasni, melyekre asztán, igen természetes, a másik lap sem maradt adós ezen elv szerint, hogy ha te ütöd az én zsidómat, én is ütöm a tiedet.

Tisztességtelen fegyverek voltak ezek; de az ellenzéki pártnak soha sem lehet szemére vetni, hogy ő kezdte volna ezen arczpíró harczot; az ellenzéki sajtó csak a kölcsönt adta vissza, tehát ha nehezeltető van eljárásában, mentse ki azon okoskodás, hogy ő csak a bántottnak fizette vissza.

Hiszen kétségbeejtő volna az, ha valaki azon nyilatkozatára G. F.-nek s utána többeknek, hallgatott

volna, hogy nagyobb kár lesz Szivák elbukása Csongrádon, mintha az árviz elborítaná!?? — Igen, de erre egész humorosan csak azt jegyezték meg az ellenzéknek; Ferkó sok bürgét és borjut vásárolt be a pártnak és senki sem kért tőle számadást!

De kérjük: mi szükség volt Csongrádon arra, hogy a katonaság már öt nappal előre ide fárasztassék? és nem elég volt a gyalogság két százada, — de a választás előtti napon egy huszárszázad is berukkoltassék! hiszen az ellenzék elvül mondotta ki, hogy ha még egyesek arczul üttenek is, a békéért elfogják tűrni, nehogyha védik magukat, ez provokálásnak tekintessék! Miért volt hát szükség a katonára? Azért, mert 20.000 embertől féltették a bőrüket, vagy mert nem bíztak pártjokban, hogy ezek békében fognak maradni! vagy tán erejüket, illetve hatalmukat akarták fitogtatni?! célt ezzel sem értek, de feleljen majd erre az, aki ezt okatlanul megcselekedte. Kettős aklot készítették, hogy a szerintök engedelmes barmokat ide rekeszszék, persze a jobboldaliban az ellenzék, a baloldaliban a kormánypartiat aként, hogy ezek szabadon járhattak volna a hivatal szobákba

T Á R C Z A.

Tarté ur.

— Történeti rajz. —

Tarté egyike volt azon szerencse vadászoknak, kik XIV-ik Lajos francia király udvarában, nemcsak hirnévhez, hanem gazdagsághoz is jutottak. Tarté 1686-ik év körül élt Párisban, mesterségére nézve sebész, de mesterségével sehogy sem volt megelégedve, mivel gazdagsághoz és hirnévhez nem igen tudott jutni. Azért egyet gondolt és egy merész eszme villant meg agyában, hogy ő neki minden áron „királyi sebész”-nek kell lennie. Nem régiben egy vállalattért 20000 livres t sörpört tárczájába. Fogta tehát magát és tömött tárczájával együtt Versaillesbe ment s ott bejelentette magát Daquinnál, a király első házi orvosánál. Daquin leereszkedőleg nyájasan fogadta őt és kérdezé: Nos Tarté ur, mit kíván tőlem?

— Szeretnék ő felségén egy érvágást véghez vinni és ehhez kérem az ön kegyes pártfogását, felelt a jövevény.

— Örült ön? — kiált magánkivül a házi orvos.

— Hogyan jött ön ezen gondolatra?

— Hallja történetemet, mondá a tola-kodó Tarté, a nélkül, hogy a legkisebb zarva jött volna.

— Ön tudja, hogy Franciaországban a legügyesebb sebész vagyok. Nekem legkönnyebb és legbiztosabb kezem van az érvágásnál. Azonban egy idő óta balszerencse üldöz gyakorlatomban. Egy posztókereskedőt operáltam, a ki szerencsétlenségemre a fűrés alatt halt meg és ekkor nem volt elég, hogy semmi jutalmat nem kaptam, hanem még a család oly pokoli lármát csapott, hogy mostan egészen rossz hirben állok.

Ezután nem sokára dühös ellenségem lett egy idős dáma, kit valami huszártiszt vett nőül. — Az esküvő után kevés időre a tiszt lábát törte. Én gyógyítottam őt, hanem béna maradt.

Az öreg dáma most dühében mindenütt ócsárol. Egyszóval, doktor ur, el vagyok veszve, ha nem sikerül a „királyi sebész”-czimet megkapni és ez által jó hirnévemet visszaszerezni.

— Menjen a pokolba! kiált Daquin dühösen.

— Hogyan gondolja, hogy én az ön különös kívánságát ki fogom eszközölni? Csak Marechal urnak, a király első sebé-

szének engedtetett meg az én előterjesztésem folytán, hogy ő felsége személye körül maradhasson.

— Oh doktor ur, mondá a kérelmező esdőleg, csak ön van azon helyzetben, hogy jó hirnévemet visszaszerezheti. Tárcaiban 20000 livres van, melyet önnek adok háladíjjul, mint életem határtalan jóltevőjének örömet átadok.

A fényes ajánlat hallatára a házi orvos azonnal lecsendesült.

— Aztán, mondá, de hogyan is eszközöljem én azt ki? — Ő felsége nagyon is egészséges és legkisebb ürügy sincs az érvágásra.

— Ugy alkalomadtán ismét bátorodom kérelmezni, szólta Tarté és úgy tett, mintha távozni akarna.

— Nem, maradjon ön Versaillesben! — mondá Daquin, ki igen vágyott a 20000 livres után.

— Mégis megpróbálom, mit tehetek önért.

És Tarté ott maradt. A doktor pedig fogta magát és mint rendesen szokta, rövid látogatást tett XIV-ik Lajosnál, — ki valóban igen jókedvű, friss és egészségesnek látszott.

Jelen volt Maintenon marquissó is.

melegedni, míg amazokat az Isten hidegje megvehette volna! De még arról is lón gondoskodva, hogy az alsó udvar nagy kapuja tárva legyen a kedvelt párt előtt, — hogy azon akkor, amikor szükség leendett valamely elkésett báránynak után szaladni, szabad lett volna a vásár!

Fölsültek e szárnyék vagy akol készíttéssel, minthogy ezt az az inkarnátusz ellenzék nem vette igénybe, hanem tizenkint és huszankint vagy a körből, vagy a parokhiából ment a szavazásra, mit a törvény sem tilt meg.

Bátorkodunk kérdeni: ki volt ez építmény elrendelője? mert mi erre nem tartván kompetensnek senkit! aki elrendelte, hát nyuljon a zsebébe és fizesse ki az ezért járó költséget, mert bár a törvény teljhatalmat ad is az elnöknek, de aztán mégsem adja meg, hogy indokolatlan s haszontalan költségeket okozzon, amint ime itt is kiderült, hogy az akol nem vétetett használatba, minthogy a törvényszerint el lőnek akol nélkül is különözve a választók. Tudjuk, hogy mi volt a cél, de azon az intézők tullóttek, minthogy a hidegben elkedvetlenedett s megfázott választók, hogy akolbeli helyeiket elhagyva meneküljenek s így a megfogyott szavazókat letiporhassák? Ennek is elmondhatná egyik író-társunk, hogy: l ü t t e k.

Hát Kelemen és Márton ugy szólnak: elfogatása miért volt? tán hogy megfélemlítsék ezzel is a választókat! nem a képzelt eredmény éretett el, hanem igen az, hogy a mártirok több száz ember hozsán-

nájával fogadtattak, midőn a hatalom által elbocsáttattak. Mi volt a bűnök? Figyelmeztették a keresztény gőzmalom nem hivatalnokait, mert ilyen nincs, de polgárait, hogy a malom a részvényeseké s nem az övék, tehát ne tegyék a malom helyiségeit kortestanyává! Ők nem hallgattak az intőszóra, ám ők lássák! Nemde jót akartak részükre a figyelmeztetők, de ha sükettfülekre találtak nemesak, de még szaladva adták föl őket a szolgabírói hivatalba, ismét azt mondjuk: ám lássák.

Mindezen szomorú dolgok történeti hüsséggel vannak leírva! Kinek kedve van, ám czáfolja meg, de azt kikötjük, hogy igazat mondjon, mert már nagyon megszoktuk tőlük csak a valótlanságot olvasni és hallani.

A tény, ténynyé lett, a választás világosan bizonyítja, hogy a tény csak tény, melyet az égoőil hozott igazság sem czáfolhat meg! Hock János a képviselő, tehát minden az általunk elmondott tény, tény ma-rad, ezt még a bösz jégeső sem veri el.

Fájdalom! elkelle ezeket mondanunk, hogy észretérisük azokat, kik bennünket neveztek el ámitóknak, hazugoknak; bolindítóknak; csalóknak; vesztegetőknek és még semmi embereknek is. De itt a változon vagyunk s nem szabad többé ököllet egymásnak rontani. Feledjük a multat. Vessünk reá fátyolt. Munkáljunk a város jobb jövőjén változva s béküljünk ki a sorssal, amit reánk a 237 választó többség keze mért s bosszút állnunk senkin sem szabad, ha csak az nem önkényen s igaztalanul mér reánk esa-

pást s mondjuk egyenlő szívvvel és akarattal:

Éljen Hock János

Csongrád város országgyűlési képviselője.

A r r o l, a m i b á n t.

(Folytatás.)

Melyek jórészt egyes felekezetek szolgálatában és rendelkezése alatt állanak s melyek — ugyancsak jórészt egyes felekezetek szolgálatában és rendelkezése alatt állanak s melyek — ugyancsak jórészt — nem is szorulnak erre a segélyre, mert számos tanító és iskolafentartó némi jóakarral könnyen adhatja meg tanítójának azt a minimális 300 forintot. Azért hát nem mondom ugyan, hogy az a 603.000 forint egészben vagy részben ki lesz dobva (an-ügyi költségekre sem krajezárokat, sem milliókat kidobni nem lehet), de az az egy bizonyos, hogy ezen összeg helytelenül s az állam érdekeivel össze nem férő módon lesz elköltve.

Nekem az állam által fenntartott nemzeti iskola az eszményem ugyan, de azt is tudom, hogy ettől még távol állunk, daczára, hogy áll a m u n k ma-holnap már 400.000,000 forintot fog évenként elkölteni. — A kulturális törekvések nálunk még jó ideig új színházak új színházak, kiállítások és más effélék felállításában fognak nyilvánulni. Megmarad tehát a felekezeti jellegű népiskola továbbra is. A mi az állami iskolának a miniszter, az a felekezeti-nek (különösen a katolikusoknak) a püspök. A különbség csak az, hogy a miniszter nem csak rendelkezik, hanem fizet is, a püspök pedig csak rendelkezik. Hát miért nem töldják meg a püspöknek ezt a jogát egy kis kötelességgel is, avval, hogy mint azt a püspökségek fundációi is rendelkezik, a püspök is hozzájáruljon egyházmegyéje népiskoláinak fenntartási költségeihez. A kik százazreket, milliókat tudnak elkölteni, fundálni és hagyományozni, azok a népiskolákért is tehetnek valamit, melyek hiveiket nevelik.

A magyar állam, a mely nem felekezeti, hozhat ugyan áldozatokat a vallássság és a vallások érdekében, de a felekezeteket és felekezeti iskolákat nem volna szabad istápolnia, mert ez a felekezeteknek, mint separatistikus törekvésű testületeknek a dolga.

A 19-ik század végén talán fölsőlegesen vitatni az államnak azt a jogát, hogy pa-

— Jó reggelt Daquin! — szolt Ő Felsége.

Mi igen jól érezzük magunkat, hanem Rheims ur nagyon rosszul lehet, van tudomása róla?

— Meglátogattam őt felség; erős görcsös rohamai kényszerítik az ágyat őriznie! felelt az orvos, mélyen meghajolva. Azután közelebb ment a királyhoz kinyújtott hüvelyk és mutató ujjal s észlelte az érverést, mit Lajos egész háborítatlanul hagyott végeznie. — Itt valamit kell tenni, mormogta a doktor elég érthetően, hogy célját elérhesse.

— Szent Isten! mit mond ön Daquin, kiált a figyelmes Maintenon marquisnő ijedten.

— Valami baja van ő felségének?

— Egyáltalában komoly baj nincs asszonyom, ő felsége igen egészséges; csak a rheimsi érsek esete ejtett egy kissé gondolkodóba. Ön bizonyosan tudja, hogy azon főpap hirtelen vértolulástól halt meg és ő felsége véredényei hasonlóképen nagyon tele vannak.

— Daquin, nemde érvágást kellene ajánlani?

— Igen asszonyom, az én véleményem is ugyanez, mit éppen jelenleg nyilvánítani is akartam.

— Tehát Marechalt kell hívni! mondá a király.

— Ah, akkor ön nem gondoskodik ugy

rólam, mint a milyen gonddal örködik a marquisnő egészségem fölött.

A legnagyobb elismeréssel és hódolattal adozom neki, mondá hizelegve a hasznosító doktor.

— Egész családom hálás lesz a marquisnő iránt. Marechal azonban felség, éppen most a beteg Rheims méltóságánál van ő kétségkívül a világ legkitünőbb sebésze, hanem az ő keze mégis sokkal nehezebb, mintsem, hogy ezen műtétet bátran ajánlhatnám. Felségeden csak könnyű érvágást kell véghez vinni.

— El kell hívni! — parancsolá a király.

Tarté nem volt messze és sok mentegetődzés után szereiivel fölszerelten belépett; kihuzta a csillogó metszőkést és bámulatos ügyességgel föllyitá a király erét; a házi orvos pedig tartá kezét.

— Önnek igaza van Daquin, mondá Lajos nyájasan, a mint a műtét be volt fejezve, ezen ur sokkal jobban és nagyobb könnyüséggel bánik a metsző késsel, mint Marechal.

Ezen sikerült cselnek a következménye volt, — hogy Daquin könnyű szerrel 20000 livreshez jutott, Tarté pedig nem sokára 8000 livresselel második királyi sebész lett; hanem nagyobb jövedelemhez jutott ő sikerült fufangja által a közéletben.

Óriási nagyságu új czimert függesztett

házára, hogy csodálja a világ a ravasz sebész nagyszerű állását.

Most már nem árthatott neki többé sem a posztókereskedő családja, sem a béna huszártiszt dühöngő felesége. — Tarté nemsokára gazdag és irigyleadó magas állásu ember lett.

N. Déry József.

S z i k r á k.

Agglegény dalok.

Csitt! Táncczra, danára legények!

Csak vigalomban az élet!

Föl a telt pohárral idején,

Éljen az örökvig agglegény!

Ménes szüze szija ki csókok,

Csapni se kell buta bókod.

Sorsasszony szebben nevet feléd,

Mint akárminő vássonceléd.

Pokolba tehd a czudarja,

Aki a nőt meguralja.

S nem dalolja elvünk ünnepen:

Éljen az örökvig agglegény.

— Definíció. A tolvaj egy olyan ember a ki sokkal okosabb, mintsem éhen elveszzen, de sokkal oktalanebb, mintsem dolgozzék, sokkal szegénylősebb, mintsem kolduljon, de éppen elég szentelen arra, hogy lopjon.

ranesoló szavát culturális téren is s ezen talán első sorban és leginkább mint „suprema légem“ érvényesítse? E jogának folyománya volt az 1868. XXXVIII. t. cz. e joga alapján lesz ez az immár elavult, sok tekintetben hiányos és hibás törvény-czikk revideálandó. — Miért késik vele a kormány?

Ez olyan nyílt kérdés, melyre könnyű a felelet.

Mert hiányzik a kellő erély. Felekezett, autonómia, nemzetiség — mind meg anynyi noli me tangerre . . . A legutolsó káplán is csak fitymálja a minisztert és rendeleteit ha neki úgy tetszik . . . A „szent atyá“-t még csak kérdőre vonni sem szabad. A tanítóképzede anynyi tanfolyamu — mennyi az illető felekezettek tetszik; azt tanítanak benne, a mit akarnak; onnan veszik a növendékeket, a honnan jelentkeznek, s az „omnipotens“ (ugyan kérem ne mókázzunk!) állam beéri, ha tanfelügyelője ott ülhet a képestő vizsgálatokon s censurálhatja a tanítójelöltek írásbeli dolgozatait a „farkasról és a bárányról“. Az apácázárdákban összeül egy commissió és képesít tanítónőket polgári iskolákra, tanítónőképzédekre . . . és így ad infinitum.

Hát bizony úgy van, hogy az állam tanügyi (népnevelési) téren egyszerre praepotens is, impotens és csak omniptens. E paradoxon, úgy hiszem, könnyen megérthető.

Káti Győző.

Ujdonságok.

Csongrád, 1892. január 31.

— **Gyászír.** Csongrádi Gábor, városunk jeles tehetségű fiatal ügyvédje hosszas szenvedés után jobb létre szenderült 30 éves korában; temetése f. hó 26-án d. u. 3 órakor, izraelita szertartás szerint ment végbe számos jó barát ismerős és rokonai jelenlétében. Boldogult néhány hóval ezelőtt történt nősülése által alig élvezhető a családi boldogság örömeit; itt kelle hagynia anyyi földi szép reményekkel együtt, melyekre tudományos képzettsége és kiváló becsületesége által méltán tarthatott volna számot. Béke legyen hamvain!!

— **Kortas fogásnak is sok és inkább nevezhető volt törvénynyel való visszaélésnek azon czudar cselekmény, melyet Lantos Antal közs. II-od bíró és Borbás Mihály szolgabírói irnok, mint a kormánypart bizalmi férfiai a képviselőválasztás napján a közp. választmány szemeláttára elkövettek azáltal, hogy néhány ellenzéki érzelmi választó polgárt szavazati joguk törvényes gyakorlásában — a személyazonosság kétségbe vonása miatt — megakadályoztak. Alább közöljük azok neveit, kiket bár választói jogosultságukat az adóbizonnyalattal tudták igazolni — a „nem ismerem“ nyilatkozat folytán leszavazni nem engedték, aztán az adóbefizetések alkalmával tyukkal, kaláccsal fogadva igen közelről szoktak szemükbe nézni s rájuk mosolyogva, pénzüket elcassálni. A szavazó polgárok nevei következők: Bodor Mátyás, Csépe János, Cseh Pál, ifj. Deák János, Fodor Pál, Horváth V. János, Justin J. István, Kajtár Ferencz, Kátai Gáspár, Kallai L. Gáspár, Kurucz L. István, Lantos László, Horváth V. Mátyás, Palásti Imre, Pozsár András, Sági Illés, Sági János, Vincze György és Kallai János összesen tehát 19. Ezen tizenhárom próbás lelkiismeretű emberek, még többek személyazonosságát és kétségbe vonták; azonban a választási elnök előtt is különösnek tűnővén föl ezen urak körmönfont s törvénybe ütőköz cselekménye igazoltaknak jelenté ki és eként Hock János képviselő jelölt urra leszavaztak: Fekete Sándor, Tyukász Mihály, Hajdu Mihály, Cseh Pál János, Drahotá Sz. László, Gulyás Ábel, Gutpintér Gusztáv, Tekulics Imre, Kacziba János, Kallai Rókus, Kiss Antal, Kollát Rókus és László K. József, Lévai János, Oláh Gergely, C. Kovács Imre, Szilaj V. László ur, Turi A. István és Tyukász Mihály. No hát ennyi választó polgárt személyében nem ismerni s ezáltal jogaik gyakorlatától elútni akarni, nem hogy rut vakmerőség, hanem egyenesen büns szándék kell hozzá; mely hogy mindnyáján nem érvényesült, az csak az el-**

nökség lelkében felébredt hazafiságnak volt köszönhető. Fogadja érte elismerésünket. No, de — Isten velünk volt; — s eképen minden ravasz csel, minden ellenünk irányuló erkölcstelen műveletnek erős akarattal ellene birtunk állni, és 58 szótöbbséggel a győzelem babéraját Hock János ur homlokára tűztük. Hogy az erkölcstelen tettekben mennyire vetemedett a kormánypart, bizonyítja ez igen eclatáns példa, melyet K. F. tanácsnok ur követett el, az által, persze téríteni; ki nek csak feleségét érvén odahaza, mert az ura nem volt a városban. Mit tevő legyen már most hittérítő ur, mit után a gazdával személyesen nem beszélhetett; végre sok töprengés és érett megfontolás után 30 frt értékben azzal a meghagyással, hogy ha gazda uram elő talál jönni adja át neki, és egyuttal világosítsa fel az egyedüli üdvözítő kormánypart kívánatáról jelöltjére való szavazásra nézve. Az asszony ígért fut, fát a távozó hittérítő urnak azonban jobb lelkiismerete ellenére nem akaráván cselekedni, eltette a pénzt s hagyta a dolgot még tovább titokba; gondolva hadd szavazzon csak a gazda uram Hock Jánosra azután beszámol a pénzzel is. Be is számolt a szavazás után; a midőn is a gazda uram ismét beszámolt vele pártjának, a párt pedig, amint halljuk — a bíróságnak. De van ilyen több is, mit csak majd a bíróság fog napfényre hozni — fejökre dörögvén egyuttal megérdemelt büntetéseket is.

— **A cukorárak emelkedése.** Általában az a vélemény kezd tért foglalni, hogy a cukorvásáron uralkodó szilárd hangulat nem futólagos, hanem tartósnak ígérkezik, mert — mint a „Magyar Kereskedők Lapja“ írja a kisebb kereskedők is bátrabban vásárolnak és hosszabb időre kezdik szükségletüket fedezni. — Megnehezíti az üzletet, hogy a gyárak, áremelkedésre számítva, rövid időre sem csinálnak kötéseket és csak az effektív eladásra szorítkoznak.

— **Változások a kabinetben.** Jól értesült forrásból közli a „M. K. L.“ a következő sorokat: Magyarország alkalmasint már rövid idő alatt új igazságügyminisztert nyer. A jelölt dr. Wlassits Gyula egyetemi tanár. A jelenlegi igazságügyminiszter a kabinetben marad és az eddiginél fontosabb helyet fog betölteni. Továbbá még az új képviselőház összeülése előtt a kereskedelmi miniszteriumban egy második államtitkár fog kinevezettni.

— **Gabna statisztika.** A földmívelési miniszterium nagy feladatra vállalkozott, midőn a múlt év végén — mint a „Magyar Pénzügy“ gazdasági szaklap írja — felvettette a magyar buza- és rozskészletek állapotát. A statisztikai kimutatás a felvételről már megjelent; de nincs benne köszönet.

— **A községek és az önszegélyző egyletek.** Községek oly önszegélyző szövetkezetbe melyben a községi vagyon koczkáztatnak tételnék ki, be nem léphetnek. E kérdésben a belügyminiszter egy konkrét eset alkalmából a következő határozatot hozta: „Gy. községnek az ottani segélyegyletbe való belépése tárgyában a bizottsági közgyűlés határozott, felebbezés folytán felülvizsgálván, azt annyival inkább helyben hagyom, most az, hogy pótdadó utján létesülő községi vagyon az egyleti alapszabályokban rejlő koczkáztatnak tétessék ki, semmi szín alatt meg nem engedhető.“

— **A kávéárak emelkedése.** Ezen cikkben az utolsó időben a forgalom ismét emelkedett. A „Magyar Kereskedők Lapja“ hamburgi tudósítója szerint, a múlt héten három nagy brazíliai hajó érkezett oda kávéval megrakva, mely rakományok és ezen kívül még Domingó és Guaetenda fajtákból is tekintélyes mennyiség jó árak mellett elkelt. — Londoni hírek szerint a finomabb fajtákban is élénk volt a kereslet és az árak szilárdan tartották magukat. — A budapesti piacon az árak természetesen szintén emelkedtek.

— **A vámterület kérdése aktuálissá vált a képviselőválasztási mozgalmak alatt és ma nagy tábor képeznek azok, akik az önálló vámterületet óhajtják. Egy perczig sem kételkedünk abban, hogy az önálló vámterület most is jámbor óhajtság marad, mindazonáltal szívesen látjuk, hogy az önálló vámterület hívei életjelt adtak magukról,**

mert az majd lehetőleg fog hatni ama cseh- és morvaországi körökre, melyek Magyarországgal szemben folyvást az önálló vámterületet játszák ki tromf gyanánt. Hadd lássák, hogy Magyarországon is vannak legalább annyian, kik az önálló vámterületet, óhajtják, mint adózót.

— **Képviselőválasztás** eredménye megyénkben a kormányra nézve igen kedvezőtlenül ütött ki, amennyiben Csongrádon Hock János np. Szegváron: Helfy Ignác fp. Tápéi kerületben: Sima Ferencz fp. Hódmezővásárhelyen: dr. Endrey Gyula fp. képviselők lettek megválasztva; kivételt csak Szeged képez, a hol is a kormány az I. vál. kerületben birt többségre vergődni; a II-ik vál. kerületben pedig tért vesztett, mivel Ivánkovics János kp. ellenében Babó Emil fp. lett megválasztva, minélfogva Szentesen f. hó 31-én megejtendő választással együtt, a melynél fogva Balogh János fp. képviselőjelölt győzelme kétségtelen Csongrád megye egy kerület kivételével ellenzéki képviselőket küld a parlamentbe.

— **Hock bál.** A mint a nemzeti falragaszok hirdetik, február 2-án, Gyertyaszentelő ünnep estéjén, a „Pannóni“ termeiben 60 tagu rendező-bizottság által, fényes báli tartatik, melyre bárkit szívesen lát a rendező-bizottság. — Beléptidij személyenként 50 kr. Kezdeté 7 órakor.

— **Időjárásunk** tegnap teljesen megenyhült, a vetések takarója a hó, rohamosan olvad, s így a gazdák reménye a jövő iránt nem nagy.

Tudomásul.

A „Tiszavidék“ mult heti rendkívül számának személyemmel foglalkozó s arczatlan hazugságokkal teljes közleményéből ismételtlen meggyőződtem arról, hogy a vak gyülolettől sugalt rágalomokkal szemben, ok nélkül meghurczolt becsületes emberek részére védelmet és elégtételt csak — a bünyenyítő igazságszolgáltatás nyujthat.

Midőn tehát nyilvánosságra hozom, hogy a kérdéses cikk *beküldője* ellen a budapesti kir. törvényszék, mint sajtóügyekben illetékes bíróságnál *rágalmazás és becsületsértés* vétsége miatt a bünyádi eljárást megindítottam: addig is, mig annak eredményéről számot adhatnák, egyedül arra vagyok kíváncsi, vajlon a tiszteletre méltó rágalmazó urnak, a ki elég gyáva és lelketlen arra, hogy egy szánandó iskolás fin háta mögé lapulva, rágódjék mások becsületén, majd a számvetés órájában meglesze az a hirhedt erkölcsi (!) bátorsága, hogy nyílt homlokkal elő álljon; avagy képes még arra is vetemedni, hogy miatta az a *Szentkereszti Tivadar*, — kivel az egyszerű köszöntésen kívül soha még csak szót se váltottam, ártatlanul bebörtönöztessek s teljes életére megbélyegezve maradjon?!

Csongrád, 1892. január 30.

Tary István.

csarnok

CSARNOK.

Egy éjjeli zene.

(Folytatás.)

Nagyobb részünk a saját konyháján élődök, mi alatt azonban valami magas fokot az ingyencz életről ne képzeljen magának a tisztelt olvasó, ne, mert kenyérből is legfeljebb csak háromszor tölthetjük meg hetenkiint különben farkas étvágygyal megáldott s minden jót és izletest befogadni kész gyomrunkat; avas szalonna, penészes turó és más e fajta delikatesek valának. De se baj! az ily életmód a sok jó nélkülözése mellett kárpótolt bennünket azzal, hogy könnyű testalkatunk miatt annál elevenebben és jobban tudunk tánczolni, mely körülmény azután a táncziskolák királyává avatott bennünket.

Megtörtént a többek között, hogy nem ugyan dr. Pleskócz István táncz- és illem-tudor (szabómester), hanem egy külföldi indivena szerencsételte városunk fiatal nemzedékét látogatásával, ki magasztos szavakban hirdette, mily nagyszerű testgyakorlat s az egészségre mennyire szüksége

kellék a művészies lábmozgatás. Felhívást intézett a város mindkét nemű fiatalág protektorához ilyképen: Nosza fiatal nemzedék! itt az alkalom, hogy a táncművészet terén elsajátítsatok mindazt, melyet én tudok és egyedül csak én adhatok meg nektek. Rajta tehát és ragadjátok meg az alkalmat.

E felhívás lázas izgatottsággal töltötte el fiatal erőtlő duzzadó keblünket, mert érezve e téreni fölünyünket, diadalmas versenyre számíthatánk. Tömegesen tödultunk a táncz nemes művészet üzésére, az az lödúitak közülünk azok, kiknek lapos erszénye megengedé.

Mert bizonyosak voltunk, hogy ünnepléses tánczpróbák alkalmával, kölesönként kabátunk elejét annyi kotilion jelvény borítá, mennyi rendjelet Moltke, a győző tábornagy sem tudott felmutatni.

Különösen jó barátságban éltünk hárommal, s közülünk a tánczórák alatt egyik társunk halálosan beleszeretett Pizsike már felserdült leányba. Törte fejét, hogyan bizonyítsa be szerelmének tengernyi nagyságát. A hosszas fejtörésnek eredménye az lett, hogy egyik tánczpróba után engem és a másik barátomat felszóllított, hogy Pizsikének az éjjel általa adandó szereuádon jelenjünk meg.

E felszóllításnak, mint a tisztelt olvasó elképzelheti, a legnagyobb készséggel és örömmel hajlandók voltunk eleget tenni. — Ugy éjjel körül hatodfél cigánnyal meg is jelentünk a quasi kedves ablakánál, hol a barna legények „Képeddel alszom el” és egyéb alkalomszerű dallamokat nyögdecsettettek elő szerszámaikból.

Mi, mint aféle bátor donjuanok és hatásra számító a Pizsike ablakának átellenében levő akácza lombkoronája közé felmászva ütöttük fel figyelő álláspontunkat innen láttuk azonban, hogy Pizsikéknél először gyufa, utóbb pedig gyertya s végre lámpa fénye átszűrődött a zöld redőnyök mögött.

Felmagasztosulva egészen a látottaktól, midőn illusionok magas régióiból a legdrasztikusabb módon ébreszteték fel. Ugyanis cigányaink elfelekedve magas missiójokról azon épen nem illő s a tisztességgel homlokegyenest ellenkező dallal végezték, a szerenádét: „Lám megmodtam, lám megmodtam; szemtelen kölok, hogy miattad, hogy miattad zavarba jövök!...”

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: SZILBER JÁNOS.

BOR-KIVONAT.

Pillanatnyi előállítás, kitünő, egészséges bornak, melyet a valódi bortól lehetetlenség megkülönböztetni, ajánlom mint értékes különlegességet.

2 kiló ára (100 liter borhoz elégséges) 5 frt 50 kr., utasítási iv mellékelve. A legjobb eredményért és a kitünő gyártmányért kezeskedem.

Spirituszmeztakarítás

az én eddig fölülmulthatatlan erősítő szemmel, melyet pálinka-gyártásnál szintén alkalmazhatnak, érhető el; ezen szesz az italoknak kellemes és csipős izt kölcsönöz és csak nálam kapható. Árát kilonként 3 frt 50 kr. (600—1000 literig bezárólag) használati utasítással.

Ezen különlegességeken kívül ajánlom különféle SZESZEIMET, — RUMOT, COGNAKOT, finom LIQÖRÖKET stb., mint utolérhetetlen kitünő italokat. Utasítás mellékelve. — Árjegyzék díjmentesen.

Karl Philipp Pollak,
szesz különlegességek gyára Prágában.

Szakértő ügynökök kerestetnek.

9-50

KI SZERETI AZ ÉLETÉT,

12-12

IGYÉK HUNGÁRIA-KÁVÉT.

Mert e kávé százezrek által legjobbnak elismert különlegesség mint táp- és háziszter, melyet betegek, ugymint egészségesek és főként gyermekek egyaránt a legjobb sikerrel használhatnak. — *Gyomor- és bélhurut, gyomor- és fejtörés, rossz emésztés, gyomor-égés, gyomortól eredő fejfájás, vérezékenység és álmatlanság ellen biztos sikert nyújt a*

„Hungária-kávé.”

Ezen páratlan különlegesség nem mint gyógyszer, hanem kávé helyettesítő kellemes ízű tápszer használható, mely

„élvezve táplál és táplálálva használ.”

Sok ezer köszönő irat és hírneves orvosok igazolják a „Hungária-kávé” kitünő hatását, amiért is az mindenkinek legjobban ajánlható.

1 kiló ára 1 frt 20 kr.

minden dobozhoz használati utasítás. — Kapható Szaládi Antal gyárosnál, Budapest, Andrassy-ut 86. szám és minden előkelőbb fűszeráru üzletben helyben és vidéken.

Minden kiállításra a legnagyobb éremmel kitüntetve.

Továbbá figyelmet érdemel az újabban készített „Szalady-kávé” néven forgalomba hozott pótkávé vegyíték a valódi kávéhoz.

„A Szaládi-kávé” izere és zamatjára nézve sokkal kellemesebb, mint a külföldiek, színe szép tiszta fekete és kevesebb cukor kell hozzá, mint bármely más pótkávéhoz, tehát nem csak kávépótló, hanem egyszersmind kávé javító is, mert jótékony alkatrészeinél fogva az ázsiai kávé izgató és hevítő hatását alább szállítja, azt kellemesebbé teszi s így a kávé felnöttek, valamint gyermekek és gyengélkedő személyek részére élvezhetővé teszi.

1 Kilo 52 krajczár.

Kapható Szalady Antal gyárosnál Budapest, Andrassy-ut 86. sz. és minden előkelőbb fűszeráru üzletben, helyben és vidéken.

Feltünést keltő ujdonság nők részére!

Minden előképzetség nélkül lehet mértéket venni mintázni és szabni a cs. és k. kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

EXCELSIOR SZAB. SZABÁSZATI KÉSZÜLÉK

czélszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal leányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben csak 1 forint. 50 kr. Szétküldés naponta kétszer utánvétellel. 1 frt 50 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulirott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN,

BÉCS

11-12

II., Untere Donaustrasse 49.

Főraktár Magyarhon részére Budapesten GOTTLIEB VILMOSNÁL Andrassy-ut 49. szám alatt.

T. cz. Kelety és Rothmann uraknak BÉCS.

Az Excelsior szabadalmazott szabász-készülék beküldéséért köszönetem nyilvánítom és örülök annak, hogy Önt értesíthetem arról, miszerint a mértékvevés és a szabás a fenti készülékekkel csakugyan nagyon jól sikerült. Bécs, 1891. október 16. Tisztelettel

Darvas Julia Anna,
hatóságilag engedélyezett és szabadalmazott munkaiskola és franczianyelv tanodaá lenyok számára.